

[Voigt]

man, fordi man bliver medlem af en regering, skal følge nogle gamle traditioner, der siger: vi plejer altid at stemme sammen i regeringen. Hvornår vil man bryde med en sådan tåbelig tradition og i stedet for sætte det saglige i forgrunden?

Jeg henstiller derfor, at justitsministeren – selv om hun sidder og trækker på skulderen – alligevel anerkender, at det er klogt at stemme for det sagligt rigtige fremfor bare at blive ved med at støtte den socialdemokratiske regering i dens bestræbelser på at forringe trafikikkerheden i dette land.

Hagen Hagensen (KF):

Jeg skal blot have lov til at sige, at jeg ikke, siden vi har drøftet denne sag her i tinget sidste gang, har ændret mit standpunkt, og at jeg fortsat finder, at den vægtgrænse, der er sat for knallerter, bør være gældende. Jeg kan henvise til, hvad jeg tidligere har sagt herom.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 55 stemte for, 93 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven. (Betaling for knallerterbevis) [af Voigt (FP) m. fl.].

(Lovforslag nr. L 167. Fremsat 6/2 79. Første behandling 6/3 79. Betænkning 29/3 79. Anden behandling 3/4 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
forkastedes, idet 35 stemte for, 112 imod.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Tredje behandling af:

Forslag til lov om ændring af lov om stats-tilskud til produktudvikling.

(Lovforslag nr. L 117. Fremsat 15/12 78. Første behandling 17/1 79. Betænkning 22/3 79. Anden behandling 3/4 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 109 stemmer mod 38.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den næste sag på dagsordenen var:

5) Tredje behandling af:

Forslag til lov om en rejsegarantifond.

(Lovforslag nr. L 155. Fremsat 2/2 79. Første behandling 2/3 79. Betænkning 29/3 79. Anden behandling 3/4 79).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Ingen bad om ordet.

Afstemning

Lovforslaget
vedtoges med 94 stemmer mod 46; 5 stemte hverken for eller imod.

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Lovforslaget vil nu blive tilstillet statsministeren.

Den sidste sag på dagsordenen var:

6) Første behandling af:

[Tredje næstformand]

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af egnsudviklingsloven [af Ole Olsen (SF) m. fl.].

(Beslutningsforslag nr. B 99. Fremsat 15/3 79).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Så vil vi gerne have stilhed, tak!

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg skal om SFs forslag om ændring af egnsudviklingsloven gøre følgende bemærkninger.

Oprettelsen af de foreslåede amtslige egnsudviklingsudvalg med medlemmer udpeget af amtsrådene, fagbevægelsen og arbejdsmarkedsnævnene synes at forudsætte, at man nedlægger de allerede eksisterende fem regionale udviklingsudvalg. Disse er netop sammensat af repræsentanter for det offentlige

Tredje næstformand (Ninn-Hansen):

Det må være muligt at forlade salen mere roligt, end det sker! Nu venter vi et par sekunder på, at de, der vil forlade salen, gør det, og så fortsætter vi andre.

Handelsministeren (Arne Christiansen):

Jeg var inde på de eksisterende fem regionale udviklingsudvalg, som jo netop er sammensat af repræsentanter for det offentlige og for de interesserede erhvervskredse, herunder også de faglige organisationer. Disse udvalg fungerer på en tilfredsstillende måde. Disse udvalgs styrke ligger bl. a. i, at de både kan varetage lokale beskæftigelsesmæssige interesser og samtidig har forudsætninger for at anlægge bredere erhvervspolitiske og samfundsmæssige synspunkter. Deres sekretariater gør en værdifuld indsats ved at bistå med udformningen af de ansøgninger, der forelægges egnsudviklingsrådet, og de varetager tillige på en udmærket måde akkvisitive opgaver, som gennem mange år har været en væsentlig del af de regionale udviklingsudvalgs arbejde.

Forslaget forudsætter, at de nye amtslige udvalg inddrages i den egentlige sagsbehand-

ling. Dette vil medføre en forsinkelse i sagsbehandlingen og risiko for en mere lemfældig økonomisk vurdering af projekterne, idet det må antages, at udvalgene vil repræsentere en lokal interesse i, at der ydes bistand til netop de virksomheder, der hører hjemme i deres område, eller som oprettes dér. Kontrollen med, at de ydede bevillinger anvendes i overensstemmelse med bestemmelserne i egnsudviklingsloven, føres i øjeblikket af direktoratet for egnsudvikling, som bl. a. kræver en forudgående udtalelse fra vedkommende arbejdsmarkedsnævn, ligesom der ydes kontrolmæssig bistand af revisorer som regnskabsmæssigt tilsynsførende med virksomhederne. Direktoratets administration af loven er underkastet rigsrevisionens kontrol.

Det ville være både uhensigtsmæssigt og i strid med lovgivningsmæssig og administrativ praksis, om man i en særlov som egnsudviklingsloven, der tilmed kun gælder for en del af landet, skulle komme ind på at lovgive om arbejdsmarkedsforhold, om forhold mellem ledelse og ansatte i den enkelte virksomhed. Disse forhold er for hele landet reguleret dels i love, bekendtgørelser og andre bestemmelser herom, dels i aftaler indgået mellem arbejdsmarkedets parter.

Såfremt virksomheder, der opnåede egnsudviklingsbistand, skulle underkastes strengere regler vedrørende sådanne forhold end virksomheder i andre dele af landet, ville dette i øvrigt direkte modvirke lovens formål, som er at tilføre visse egne af landet øget økonomisk aktivitet ved at tilskynde til erhvervsinvesteringer i disse områder. Det ville samtidig stille de virksomheder, der accepterede sådanne lånevilkår, som ikke kræves ved anden finansiering, i en så usikker økonomisk situation over for andre långivere, at det f. eks. kunne blive meget vanskeligt at opnå de fornødne driftskreditter.

Sammenfattende må jeg således konstatere, at dette forslag har to formål, dels at ændre egnsudviklingsloven til at være en ren beskæftigelsesforanstaltning i stedet for som nu en regional og erhvervspolitisk foranstaltning, dels at indføre en ny særlovgivning om arbejdsmarkedsforhold. Jeg tror ikke, at vore egnsudviklingsproblemer kan løses på denne måde. I øvrigt er jeg af den opfattelse, at bestemmelser om arbejdsmarkedsforhold må være generelle og gælde for hele landet. De kan ikke fastlægges i en særlov som egnsud-